

Dit weze U een vrome gedachtenis aan de
JONGEHEER

MARNIX - REMI LAFORT

teergeliefd zontje van

Jan-Baptist en Jeannette LAFORT-GOSSEYE,

geboren te Oprekel op 20 april 1962 en aan de liefde van zijn ouders ontrukkt te Gent in het Akademisch Ziekenhuis op 18 september 1973, voorzien van de HH. Sakramenten der zieken.

De schaduw van de dood streek zacht over hem heen en vruchteloos zochten wij in de stilte van de ziekenkamer naar het waarom... We hebben geprobeerd te bidden... dat moeilijke gebed : « Het zal wel goed zijn, Heer, dat Gij ons herinnert dat ook de jeugd U toebehoort ». Wij hebben hem aan God gegeven, maar in ons blijft de pijn om het verlies.

Hij staat nog voor onze ogen als levend, de kleine Marnix, met zijn heldere stem, waarmee hij mooi kon zingen, waarmee hij ook smeekte wanneer hij pijn had, en met zijn klare ogen, waardoor hij leders hart veroverde; hij kon minzaam omgaan met zijn vrienden en wijs praten met grote mensen.

In zijn jeugdigheid heeft God hem tot Zich geroepen en hij is gehoorzaam gegaan; hij heeft zelf gezegd « Ik ga bij Onze Lieve Heer » en nu leeft hij in Gods wereld, in Gods liefde voort.

Liefste ouders en ook peter en meter, zoals vroeger blijf ik van U houden. Weent uw droefheid uit; niemand mag en zelfs de Heer zal het U niet kwalijk nemen. Maar wees vol hoop door uw tranen heen. Want alles wat gij voor mij hebt gedaan is niet voor niets geweest. Ik dank U om de vele materiele zorgen tijdens mijn lange ziekte, maar vooral voor de grote liefde waarmee gij alles hebt bezielde. Uw werk is niet mislukt, al mist gij nu de rechtmatige troost mij als de uwe het leven te zien ingaan. Er is voor U geen aardse troost; er is wel voor U een zekerheid: mijn leven dat verloren schijnt, is gewonnen voor de eeuwigheid.

Ik blijf met U en voor U, in liefdevolle bede tot de Heer.

De families LAFORT en GOSSEYE,
**danken U voor de blijken van kristelijke
deelneming in deze pijnlijke rouw.**

Druk. De Ruyver, Brakel